

KOMMITTÉNS PROTOKOLL VID SAMMAN- TRÄDE MED SAKKUNNIGE ANGÅENDE SKYLDIGHET FÖR VISSA VAKTER ATT VARA ANTRÄFFBARA MED TELEFON.

30/11 1916.

Besl. 748.

Återupptogs de genom beslut 265 bordlagda pt 1 och 2 (i D. R., § 15) till behandling i närvaro av såsom sakkunnige tillkallade bandirektör H. Olsson, bandirektör A. H. T. G. Bernhardt och banvakten n:r 4723 P. A. S:son Lindén.

I fråga om benämningen sträckvakt hade de sakkunnige ingen egentlig erinran att framställa, under förutsättning att uttrycket »banvakt» i början av pt 1 ändrades.¹ Hrr Olsson och Bernhardt voro dock ej alldeles övertygade om behovet av denna nya benämning, varemot hr Lindén ansåg benämningen behövlig och lämplig.

Betr. pt 2, första st., ansågo hrr Olsson och Bernhardt, att föreskriften i andra meningen om läget av bro, som ej är bevakad, borde utgå.² Hr Lindén däremot ansåg bestämmelsen riktig.

Hr Bernhardt ansåg vidare, att det skulle finnas en uttrycklig föreskrift, att en instruktion för rörlig bro skulle finnas, i vilken bl. a. skulle klargöras, i vilken utsträckning bron skulle vara bevakad, huru den skulle skötas, huruvida telefonförbindelse skulle finnas till brovakten o. s. v.

Bestämmelsen i pt 2 om manövreringsanordningarnas borttagande föranledde vissa erinringar från hr Bernhardt, som ansåg att man ej borde intaga denna enstaka föreskrift till skydd för nidingsdåd, då man ej kunde utfärda dylika föreskrifter för andra fall.²

¹ Detta uttryck har sedermera ändrats.

² Denna föreskrift har sedermera uteslutits.

Hrr Olsson och Lindén sågo intet hinder för intagande av ifrågavarande föreskrifter.

Hr Bernhardt uttalade, att, då rörlig bro hänfördes till driftplatser, han ansåg, att bestämmelserna härom ej borde stå under rubriken »banan i allmänhet».

I fråga om pt 2, sista st., ansåg hr Olsson, att uttrycket »övervaka tågrörelsen» vore mindre lämpligt.¹

Beträffande frågan om skyldighet för brovakt att vara anträffbar i telefon uttalades av hr Bernhardt att dylik föreskrift ej vore erforderlig, om den av honom förordade särskilda instruktionen för svängbro föreskrevs och däri intoges även bestämmelse i detta syfte. Häri instämde hrr Olsson och Lindén.

I fråga om sträckvakts skyldighet att vara anträffbar å telefon ansågo de sakkunnige att denna bestämmelse helst borde utgå, enär det vore en självklar sak, att telefonpåringningar skulle besvaras av vakten själv eller någon familjemedlem. Skulle bestämmelsen finnas, borde det stå att sträckvakt skulle vara anträffbar medelst telefon eller bud, oavsett om rörelse påginge å sträckan ifråga eller ej.

I fråga om grindvakter ansågo de sakkunnige, att det borde föreskrivas, att grindvakter skulle hava tillgång till telefon, men att det ej skulle behöva uttalas, att grindvakter skulle vara skyldiga passa telefonen.

Hr Bernhardt framhöll vidare, att den i pt 5 förekommande tidsbestämmelsen borde överflyttas till de lokala instruktionerna. Häri instämde hrr Olsson och Lindén.

³⁰/₁₁ 1916.

Besl. 749.

Återupptogs den genom beslut 545 bordlagda pt 5 (numera pt 3 i D. R., § 68) till behandling i närvaro av förenämnda sakkunnige.

De sakkunnige ansågo, att dromopetard vore en enkel och lämplig anordning, som svårligen kunde ersättas med någon bättre apparat. Knalldosa vore nödvändig för att någon effekt skulle ernås, om hastigheten vore för hög. Föreskriften att dromopetarden skulle vara bevakad, ansågs kunna utan olägenhet finnas.

Anteckningarna omedelbart nedskrivna samt därefter upplästa och godkända.

³⁰/₁₁ 1916.

Axel Wahlgren.

¹ Detta uttryck har sedermera ändrats.